

Exmoslimka Mona Walter z islamistického Švédska: Európa pácha samovraždu, je veľmi dôležité aby sa ľudia dozvedeli o tom, čo sa deje. Musíme sa postaviť za svoju slobodu a k tomu potrebujeme veľa odvahy!

- CZ24 News | 10. března 2020

ŠVÉDSKO: Do Švédska utiekla zo strachu pred občianskou vojnou, ktorá vypukla v jej rodnom Somálsku. Mala devätnásť a hlavu plnú idealistických predstáv – snívala o bezpečnom živote v slobodnej, demokratickej spoločnosti, ktorá ctí slobodu i práva žien. Dnes jej ťahá na päťdesiat a ilúzie už dávno stratila. Oči jej otvoril radikálny islam. Konvertovala na kresťanstvo, kvôli obavám o život musela podstúpiť zmenu identity. Odvážna aktivistka MONA WALTER prináša necenzurované svedectvo o krajine, ktorá sa „podvolila“ bez boja.

Narodila si sa v Mogadiše, hlavnom meste prevažne moslimského Somálska, kde si žila do svojich devätnástich rokov. Ako si na toto obdobie spomínaš?

V Somálsku sme mali diktátorský režim, ale neplatilo u nás islamské právo šaría. Hoci sme moslimskou krajinou, nežili sme podľa neho. Veľká väčšina Somálčanov sú moslimovia, sunniti. Mali sme však svoju vlastnú africkú kultúru, ktorá je veľmi odlišná od kultúry islamskej. Pamätám si, ako ľudia chodili do mešity, modlili sa...a to bolo asi tak všetko. Človek videl imáma len príležitostne – napríklad vtedy, keď sa niekto narodil, vydával, ženil, alebo keď niekto zomrel. Pamätám si, že niektorí ľudia oslavovali Ramadán a iní zase nie. Náboženstvo bolo vecou voľby. Človek si mohol vybrať, nikto nebol do ničoho nasilu tlačенý. Somálsko bolo sekulárnym štátom a mali sme naše vlastné právo, naše vlastné zákony. Naším Bohom bol Alláh, prorokom Mohamed. Podrobnosti som ale nepoznala, Korán som ako mladá napríklad nikdy nečítala. Nevedela som, kto bol v skutočnosti Mohamed a čo všetko robil. Vyrástla som teda v takomto prostredí. V socialistickom prostredí. Náboženstvo nebolo nijakým problémom. Nikto ho príliš neriešil, nikto nikoho do ničoho netlačil.

Do Švédska si pred somálskou občianskou vojnou utiekla v roku 1994. Podľa tvojich vlastných slov si bola nadšená zo svojej novej domoviny, z modernej demokratickej krajiny, kde sa ženy nemusia biť za svoje vlastné práva. Práve tu si však natrafila na niečo, čo ťa prekvapilo a šokovalo...

Až tu, vo Švédsku, som objavila náboženstvo a skutočnú tvár islamu. Až vo Švédsku som bola nútená žiť podľa Koránu a podľa islamského práva šaría. Bola som veľmi šokovaná tým, že moja viera v skutočnosti učí ľudí, aby nenávideli nemuslimov, neveriacich ľudí. A to všetko sa paradoxne dialo v krajine, kde sú skoro všetci ateisti – Švédsko je západný štát, sekulárny, demokratický. Demokracia je protipólom islamského práva šaría. Bolo mi povedané, aby som v ideu demokracie neverila a nenasledovala ju, pretože je zlá, má na nás moslimov zlý vplyv, chce nás zmeniť. Nesmela som sa ani kamarátiť s neveriacimi. Každý piatok som musela chodiť do mešity, kde sme sa s imámom modlili za to, aby Alláh týchto neveriacich oslepil, zničil. Židov aj kresťanov. Imám nám kázal o tom, že sú to nepriatelia, ktorých krajiny raz prevezmeme. Hovoril o tom, že moslimské ženy nesmú protestovať, keď sa ich muž rozhodne oženiť sa s ďalšími ženami za účelom plodenia čo najväčšieho počtu detí. V islame môže mať muž až štyri ženy. V tom mala byť naša výhoda, keďže neveriaci majú detí málo. Švédske právo však nepovoľuje mužom mať dve manželky, tí sa preto ženili

potajomky. A moslimské ženy museli byť ticho, nesmeli sa proti tomu búriť. Nechápala som to a kládla som si mnohé otázky. Nenávidíme ich kultúru, nenávidíme ich životy, nenávidíme všetko – ale je v poriadku, že od nich berieme peniaze?! Bolo mi povedané a vysvetlené, že tak to chce Alláh – aby nám dávali peniaze, poskytovali nám vzdelanie zadarmo, bývanie, zdravotnú starostlivosť, všetko. Bola som šokovaná, s týmto som sa v Somálsku nikdy predtým nestretla. Svoj prvý článok na túto tému som publikovala v roku 2014. Okamžite sa mi začali vyhrážať smrťou, tým, že znásilnia mňa aj moje deti, zabijú môjho muža. Musela som si zmeniť identitu a presťahovať sa na nové miesto. V roku 2015 som bola dokonca fyzicky napadnutá – na ulici, v strede dňa! V ten istý rok som sa ocitla v štvrti Rinkeby, známej kvôli vysokému počtu imigrantov. Novinárom švédskej televízie som chcela ukázať situáciu, ktorá tu vládne. Mladí moslimovia na mňa pluli, nadávali mi do kresťanských kuriev, vykrikovali: „Toto nie je Švédsko! Toto je naše územie!“ Takáto je realita. Toto je islam. Keď niekto tvrdí, že títo mladí muži sa radikalizujú, ja poviem, že to nie je celkom pravda. Oni len žijú podľa islamského práva. Oni sú v podstate „dobrí moslimovia“, pretože robia len to, čo im káže ich svätá kniha. Islam ich totiž učí, že majú nenávidieť neveriacich, dobýjať ich krajiny, znásilňovať neveriace ženy. Najnechutnejšie verše, ktorých je v Koráne viac ako sto, hovoria práve o tomto – o nenávisti, o terorizovaní, vraždení neveriacich, nemoslimov. Židia a kresťania sú pre nich len opice a prasce.

Všetko, o čom hovoríme, ťa nakoniec priviedlo k tomu, že si sa svojej viery vnútorne vzdala. Stala sa z teba ateistka. Hrozí niečo moslimovi, ktorý zanevrie na islam?

Ak sa človek vzdá islamu, podľa islamského práva má byť zabitý. Vo Švédsku je veľa moslimov, ktorí sú o tom presvedčení. Oni sa nestarajú o demokraciu, slobodu vierovyznania alebo o švédske zákony. Oni majú svoje vlastné – právo šaría. Islamisti financovaní z Kataru a Saudskej Arábie nenávidia čokoľvek národné, napríklad vlajky. Pamätám si, ako sme raz oslavovali národný deň Somálska – príslušníci tzv. šaría hliadok, ktorí sledujú dodržiavanie islamského práva, nám vlajky zabavili a roztrhali. Nenávidia našu somálsku kultúru, tanec, muziku, oblečenie. My Somálčania pochádzame z horúceho prostredia, naše tradičné oblečenie je preto veľmi vzdušné, ľahké, veľa odhaľuje. Podľa islamu má ale žena skrývať svoju krásu, aby nebola atraktívna pre mužov – ak ju znásilnia, je to jej chyba a jej vina. Šaría hliadky nás preto vyzývali k tomu, aby sme sa viac zahalovali. Ako komunita sme boli pod neustálym tlakom. Trest smrti za to, že človek opustí islam, platí vo viac ako päťdesiatich krajinách sveta. Človek si pod touto hrozbou nesmie dovoliť ani nič kritizovať – napríklad proroka Mohameda. Mohamed bol pritom násilník, človek plný nenávisti, kázal o tom, že neveriacich treba okrádať, zabíjať, brať ich ženy za sexuálne otrokyne. Kázal veci, ktoré dnes jednoducho nie je možné akceptovať. Ja som všetky tieto svoje zistenia zdieľala s ľuďmi, so ženami. Dávala som im čítať pasáže z Koránu, upozorňovala som ich na hrôzy, ktoré sú tam napísané. Vtedy som už bola ateistka, hoci som sa s tým nikdy nikomu nepriznala. Dôsledky by boli pre mňa hrozné. Naďalej som bola súčasťou somálskej komunity, podporovala som ju. Keby ľudia v nej vedeli, že som sa odklonila od viery, nebola by som tam viac vítaná. Tak som sa pretvarovala, predstierala som, že je všetko v poriadku. Fungovala som takto mnoho rokov. Naozajstný život „dobrej“ moslimky som žila len prvé tri roky po príchode do Švédska. Po tom, čo som o islame zistila, som jednoducho nemohla ďalej. Bolo to úplne proti všetkému v čo som verila, proti všetkým ideálom, ktoré som mala, proti mojej podstate.

V tzv. šaría zónach neplatia zákony „domovských“ krajín. Islamské právo je nadradené všetkým

A potom, jedného dňa...si objavila Boha a Bibliu. Ako sa to celé udialo a prečo si nadobudla pocit, že práve kresťanstvo bude pre teba tou správnou cestou?

Vieriacou som sa stala v roku 2005 alebo 2006. Jedna z mojich príbuzných sa tiež stala kresťankou a kvôli obavám o život musela utiecť do Veľkej Británie. Jedného dňa mi zavolała a povedala mi o Biblii. O mojom ateizme nevedela, bolo to niečo, čo som uchovávala v tajnosti. Bála som sa toho, ako by reagovali ľudia. Na jej podnet som teda začala študovať Bibliu a bola som veľmi šťastná.

Zapáčila sa mi Ježišova cesta a veľmi som ju ocenila – sama som hľadala mier a pokoj, lásku. Bola som šťastná, keď som zistila, že Boh v kresťanskom ponímaní je Bohom lásky, tolerance. Cesta Ježiša Krista, ktorý káže o tom, že treba milovať blížneho, je lepšia pre nás všetkých – namiesto cesty Mohameda a islamu, ktorý učí ľudí, aby nenávideli iných. Stretla som veľmi veľa Somáľčanov, ktorí taktiež prijali kresťanskú vieru – samozrejme potajomky. Necítila som sa sama. Našla som pokoj a mier, ktorý som hľadala. Som šťastná a vďačná za svoju vieru a cestu, ktorú mi ukázal Kristus. Keď som v roku 2006 konvertovala a stala sa kresťankou, sama som nabádala ľudí k tomu, aby porovnali, čo káže Ježiš a čo káže Mohamed.

Tvrdíš, že Švédsko je dobytou krajinou a Švédi „kontrolu“ nad ňou stratia do zhruba päťdesiatich rokov. Ľudia, ktorí majú otvorené oči, vedia o situácii, ktorá vo Švédsku panuje - vedia o no-go zónach, o kultúrnej vojne, vedia o tom, že imigranti sa odmietajú integrovať do švédskej spoločnosti a majú skôr tendenciu premieňať krajiny, v ktorých žijú, na druhý Blízky východ či Afriku. Napriek tomu, že toto všetko vieme, povedz nám prosím o aktuálnej situácii vo Švédsku a o tom, ako ju vnímaš ty. Ako islam zmenil a mení tvár krajiny?

Švédsko prestane byť Švédskom skôr než za päťdesiat rokov – už dnes sú tu oblasti, napríklad v Göteborgu alebo Malmö, ktoré švédskymi dávno nie sú. Islam mení a preberá krajinu veľkou rýchlosťou. Ak sa moslimovia stanú väčšinou, v krajine začne kompletne platiť právo šaría. Aj pre sekulárnych moslimov, ktorí chcú žiť slobodne. Dnes, keď sa človek prechádza po švédskych mestách, cíti sa, akoby bol niekde v Iráne, v Somálsku, alebo v Saudskej Arábii. Už to nie je Švédsko, ktoré to bývalo. A problémom je to, že keď človek na túto situáciu poukáže, je okamžite obvinený z rasizmu, islamofóbie. Je demonizovaný, urobia z neho pomaly monštrum.

O Švédsku sa kedysi hovorilo ako o modernej, demokratickej, progresívnej a multikultúrnej krajine. Švédsko dneška je však skôr negatívnym „výstavným“ príkladom toho, kam až môže viesť neuvážaná a príliš tolerantná migračná politika. Švédi zažívajú masívny nárast násillia - policajné štatistiky hovoria o náraste útokov strelnými zbraňami, rastú počty znásilnení, kvôli ktorým sa ženy v uliciach už necítia bezpečne. Novinkou sú bombové útoky - v roku 2019 sa ich vo švédskych mestách udialo približne 120. Rastie aj počet ľudí závislých na sociálnych dávkach, samosprávy sú nútené okresávať výdavky - napríklad na sociálnu starostlivosť o dôchodcov. Situácia je neveselá, z nejakého zvláštneho dôvodu je však zakázané hovoriť o nej otvorene. Politická korektnosť je dôležitejšia, než pravda. Ako to vnímaš ty, Mona?

Sociálni demokrati a liberáli, ktorí v krajine vládnu a ktorým len tak mimochodom neustále klesajú preferencie, majú pred sebou akýsi obrázok utópie. Myslia si, že ľudia rozličnej farby pleti, kultúry, etnicity a náboženského vierovyznania môžu žiť vedľa seba v mieri a demokracii. To je idea, ktorú pretláčajú. Keď však máte kultúru, ktorá neuznáva pluralizmus, demokraciu, slobodu slova, slobodu vierovyznania, ženské práva...ako s ňou chcete žiť bok po boku v mieri? Väčšina imigrantov, ktorí prichádzajú do Švédska, pochádza z islamských krajín. Už dávno to nie sú ľudia, ktorí prichádzali do Švédska v 80-tych alebo 90-tych rokoch. Sú radikalizovaní, veria v Moslimské bratstvo, v striktné islamské právo šaría. Prichádzajú do krajiny a radikálne ju menia. Nemajú záujem integrovať sa a byť súčasťou demokratickej spoločnosti – prišli sem s celkom odlišným cieľom. To, čo tvrdia sociálni demokrati a liberáli, je utópia. Takto sa mierumilovne koexistovať nedá. Pretože to, čo sa deje, je jednoducho katastrofa, pohroma! Je mi ľúto, že to musím povedať : Európa pácha samovraždu! Islamské kultúry stoja v opozícii proti kultúre, ktorá existuje v Európe a konkrétne aj tu, vo Švédsku. Kultúre, založenej na tolerancii, kultúre, ktorá vyznáva demokraciu, slobodu slova...Všetko toto Európa mala. Európania za to bojovali! A dnes otvárajú náruč tým, ktorí prichádzajú s nenávisťou a prinášajú násillie. Faktom je, že väčšinu zločinov páchajú vo Švédsku práve imigranti, nie rodení

Švédi. Už som spomenula, že keď na tento fakt človek poukáže, je označený za rasistu. Môže napríklad ľahko stratiť pracovné miesto. Ak je náhodou novinár, ktorý si o tom dovoľí písať, označia ho za „krajne pravicového“. A budú verejnosť neustále strašiť tým, že prichádza druhý holokaust! Toto je taktika a zbraň mainstreamových médií – presne takto chcú umlčať ľudí. Označia ich za rasistov a islamofóbov – ľudia sa potom boja a aby neboli demonizovaní, zostanú radšej ticho. Toto je zbraň médií a liberálov. Budú v tomto boji pokračovať, pretože veria svojej vlastnej utópii.

Islam bude dominovať svetu! Sloboda môže ísť do pekla!

Aj švédske mainstreamové médiá píšú o masívnom náraste stíhaní za tzv. nenávistné prejavy na sociálnych sieťach. Sú známe napríklad absurdné prípady stíhania dôchodcov, ktorí vyjadrili svoje obavy alebo nesúhlas s masívnou imigráciou. Ako je možné, že podobné „trendy“ prevládajú naprieč celou Európou? Pravda je prenasledovaná a trestaná - nemožno kritizovať imigráciu, silnejúci vplyv islamu v Európe, nemožno spomínať zlé príklady, nemožno rozprávať o no - go zónach...Európania nemajú právo slobodne rozprávať a pýtať sa? Nemajú právo kritizovať masívny nárast nových obyvateľov vo svojich krajinách? Švédi nemajú právo zaujímať sa o budúcnosť vlastnej krajiny a riešiť, s kým v nej chcú a budú žiť? Žijeme ešte stále v demokracii...?

Nie, nie, nie. Nie je to demokracia. Je to tyrania. My vo Švédsku máme médiá, ktoré jednoducho neumožňujú ľuďom slobodne debatovať. Do debát si pozývajú len vybraných hostí, ktorí s nimi súhlasia. Ostatní, ktorí majú iný názor a dovoľia si s tým „oficiálnym“ nesúhlasiť, sú označení za rasistov. Úplne ich z verejného priestoru a debát vylúčia! Okolo stola tak spolu sedia len tí, ktorí si vzájomne pritakávajú a majú rovnaký názor. Toto je švédska realita! Je to liberálna ideológia, ktorá nemá absolútne predstavu o tom, čo sa deje, nemá predstavu o skutočnej podstate islamu a jeho násilnej povahe. Ja som imigrantka, som z Afriky. Prišla som do Švédska, milujem ho, milujem jeho slobodu a chcem, aby to tak zostalo. A je tu veľa ľudí, ktorí sú rovnakej farbi pleti, ako som ja – imigrantov z Afriky alebo Blízkeho východu, ktorí chcú túto slobodu zničiť. Švédsko nepotrebuje viac imigrantov a to hovorím ja, ktorá sem sama pred rokmi prišla. Vidím tú katastrofu, ktorá sa v krajine deje. Vidím tú islamskú infiltráciu v našich liberálnych stranách, ktorá sa dožaduje zavedenia práva šaría. Čo tu bude za pár rokov?! Čo sa stane, keď vzrastie počet ľudí, ktorí v skutočnosti Švédsko nenávidia a prišli ho obsadiť? Katastrofa! Používajú demokraciu na to, aby ju zničili. To je plán. Proti tomu budem vždy protestovať.

Krátko ešte pohovoríme o mainstreamových médiách, ktoré sú, tak ako všade na svete, „pilierom systému“ aj vo Švédsku. Ich záujmom nie je šírenie pravdy, oni si vytvárajú svoju vlastnú. Aké sú tvoje skúsenosti s médiami? Rozhodne nie si ich miláčikom - práve od médií si dostala „nálepky“ islamofóbky, rasistky. Prečo nechcú počúvať tvoj príbeh, tvoje skúsenosti, tvoje varovania?

Mainstreamové médiá sú politickým nástrojom. Pokúšala som sa ukázať im, čo sa deje na švédskych perifériách, porozprávala som im môj príbeh. Nechceli informácie ani moje skúsenosti zverejniť. Veľakrát som sa stretla s cenzúrou. Moje prvé interview v švédskej verejnoprávnej televízii bolo napríklad zostrihané tak, aby v ňom neodznegli závažné informácie o islame a práve šaría. Slobodu prejavu majú dnes len vybrané elity a práve mainstreamové médiá. Slobodu prejavu nemám ja, nemajú ju iní ľudia s odlišným názorom. Média hľadajú na svoje vlastné záujmy a záujmy svojich vlastníkov. Nehľadajú pravdu. Novinári by však pravdu hľadať mali.

Pre islamistov „kresťanská kurva“, pre mainstreamové médiá „xenofóbna a islamofóbna rasistka“

Keď sme sa spolu rozprávali prvýkrát, povedala si mi, že najväčšími kritikmi islamizácie Švédska sú paradoxne ľudia, ktorí prichádzajú z Blízkeho východu alebo Afriky. Dôvodom je

to, že vedia, o čo ide, s islamom majú zlé skúsenosti. Čo na to samotní Švédi? Boja sa rozprávať? Alebo to už vzdali?

Prichádzajú sem napríklad kresťania z Blízkeho východu, ktorí sa pokúšajú varovať Švédov pred tým, čo sa deje. Pred islamizáciou a prenasledovaním, ktoré postihlo aj ich pôvodne kresťanské krajiny. Nechcú, aby sa situácia opakovala aj v krajine, do ktorej pred islamistami utiekli. Pokiaľ ide o Švédov, sú veľmi tolerantní. Nie sú veľkí „národnári“ a ani im nie je dovolené, aby nimi boli. Ak ste „národnár“ vo Švédsku, nie je to interpretované tak, že milujete svoju krajinu a kultúru, ale tak, že ste rasista a xenofób. Švédi neboli vo vojne, nemajú predstavu o tom, aké je to bojovať za slobodu, pretože ju vždy mali. Veľká väčšina Švédov sa stále hlási k sociálnym demokratom alebo liberálom. Sú poväčšine ticho, väčšina obyvateľstva ešte stále spí a verí tomu, čo povie vláda a médiá. Na druhej strane musím povedať, že veci sa pomaly menia. Ľudia sa postupne začínajú zobúdzťať a začínajú protestovať proti tomu, čo sa deje. Spomínali sme nárast počtu explózií v švédskych uliciach – toto dianie sa pomaly presúva z predmestí do centier miest, napríklad do prekrásneho historického centra Štokholmu. Pred takým niečím už človek nemôže zatvárať oči. Preto dúfam, že ľudia postupne zmenia názor a nebudú voliť liberálov, ale strany, ktoré sú konzervatívne. Strany, ktoré sa rázne postaví k islamizácii Švédska a ktoré budú hájiť záujmy vlastnej krajiny. Dúfam, že ľudia sa konečne zobudia, pretože aj tak je už dosť neskoro.

Ako dnes vyzerá tvoj bežný život, odvážna Mona Walter?

Ja a moja rodina stále žijeme pod policajnou ochranou. Teraz mám ale od verejných vystúpení pauzu, pretože som sa rozhodla študovať na univerzite. Za sebou už mám dva roky štúdiá histórie a náboženstva, čakajú ma ďalšie tri. To je dôvod, prečo sa veľmi neukazujem a momentálne verejne nepôsobím. Meno, ktoré používam na sociálnych sieťach je odlišné od môjho mena, ktoré používam v dennom živote. Musela som si zmeniť identitu, žijeme v utajení. Žijem ale normálne, chodím do práce, nestretávam žiadnych islamistov. Žijem v oblasti, ktorá je čisto švédska. Nikto ma nepozná a zatiaľ potrebujem, aby to tak zostalo. Plánujem vydať knihu, nateraz som ju musela stopnúť. Dokončím štúdiá a vydám ju neskôr.

Povedala si, že Európa pácha samovraždu...Môže sa niečo zmeniť? Máme ešte nádej?

Áno, myslím že máme nádej v prípade, ak sa ľudia dozvedia o tom, čo sa deje. To je veľmi dôležité. Je dôležité vedieť, čo spolu s islamom prichádza do Európy. Ľudia majú nádej v prípade, že sa postavia za to, čomu veria. Musia sa postaviť proti cenzúre, proti establishmentu, ktorý sa stáva čoraz viac diktátorským. Deje sa tak preto, lebo elity sa obávajú straty vlastnej moci, boja sa toho, že ľudia sa prebúdzajú. Takže áno, máme nádej. Musíme sa postaviť za svoju slobodu, pretože je to niečo vzácne a posvätné. A k tomu, aby sme sa za ňu postavili, potrebujeme odvahu. Veľa odvahy.